

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือนักแสดงที่มหัศจรรย์ในการเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ นี่คือการเล่นที่คงอยู่ตลอดไปและไม่มีอะไรในการเล่นนี้ที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงได้
- คำถาม:** ความลับที่ลึกลับใดที่มีเพียงลูกที่ฉลาดและมีสายตาที่เห็นการณ์ไกลเท่านั้นที่สามารถเข้าใจได้?
- คำตอบ:** ความลับที่ลึกลับของโลกที่ไม่มีตัวตนและตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของทั้งละครสามารถเข้าใจได้ โดยลูกที่มองเห็นการณ์ไกลเท่านั้น ความรู้ที่เต็มเปี่ยมของเมล็ดและต้นไม้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาเห็นว่าทุกดวงวิญญาณคือนักแสดงในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้และพวกเขาสวมใส่เครื่องแต่งกายเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็ก ไม่มีนักแสดงคนใดสามารถกลับบ้านกลางทางได้
- เพลง:** ลูกเสียเวลากลางวันในการรับประทานและกลางคืนในการหลับนอน...

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว บางคำในเพลงนั้นก็ถูกต้องและบางคำนั้นก็ผิด ไม่มีใครจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ต้องมาอย่างแน่นอน เป็นเมื่อมีความทุกข์ที่พอต้องมาและให้ความสุข ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อดินแดนแห่งความสุข ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ก่อนอื่นเป็นการหลุดพ้นและแล้วก็เป็นการหลุดพ้นในชีวิต ดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของลูก ไม่มีใครเล่นบทบาทที่นั่น เมื่อนักแสดงไปบ้านเขาก็ไม่ได้เล่นบทบาทที่นั่น มีการเล่นบทบาทบนเวที นี่ก็คือเวทีเช่นกัน เช่นที่มีการเล่นที่มีขีดจำกัดดังนั้นนี่คือการเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของการเล่นนั้นได้ อันที่จริงคำว่า “จาริกแสวงบุญ” และ “สงคราม” ถูกนำมาใช้เพื่ออธิบายให้แก่ลูกเท่านั้น ไม่มีสงคราม ฯลฯ ที่นี้ มีการใช้คำว่า “การจาริกแสวงบุญ” แต่ในความเป็นจริงนั้นหมายถึงการจดจำระลึกถึง เป็นด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องเท่านั้นที่ลูกจะกลับมามีชีวิต การจาริกแสวงบุญนี้จะจบสิ้นลงที่นั่นเช่นกัน ลูกไม่ต้องไปที่อื่นใด มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า: ลูกต้องกลับมามีชีวิตแล้วกลับบ้าน ผู้ที่ไม่มีชีวิตไม่สามารถกลับบ้านได้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ฉันทดวงวิญญาณนั้นเต็มไปด้วยบทบาทของทั้งวงจร เวลานั้นบทบาทที่กำลังจะจบสิ้น พ่อได้ให้คำแนะนำที่เรียบง่ายอย่างมาก: จดจำพ่อ! ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็นั่งอยู่ที่นี้ ลูกไม่ได้ไปที่ใด พ่อมาและพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมามีชีวิต ไม่มีสงครามใด ฯลฯ ลูกต้องทำให้ตนเองสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์ เป็นมายาที่ต้องเอาชนะ ลูกๆ รู้ว่าวงจรของ 84 ชาติเกิดต้องจบสิ้น บาร์ตเศยะโตประจักษ์ แน่แน่นอนว่ามีมนุษย์ที่นี้ ผืนดินนั้นจะไม่เปลี่ยน เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกเคยสะอาดประจักษ์ ลูกกลับมาตาโมประจักษ์และลูกต้องกลับมาสะอาดประจักษ์อีกครั้ง มนุษย์เรียกหาท่านให้มาและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือใครหรือท่านมาอย่างไร เวลานั้นบาบาได้ทำให้ลูกรู้คิดอย่างมาก ลูกได้ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมาก แม้แต่ผู้ที่ยากจนที่นั้นก็มีความสูงส่งมากกว่าผู้ที่มั่งคั่งที่นี้ ต่อมาจะมีราชาที่ยิ่งใหญ่มากมายและมีทรัพย์สินสมบัติมากมายแต่พวกเขาก็ยังคงข้องแวะในกิเลส ปวงประชาธรรมดาที่นั่น(สวรรค์)ก็มีความสูงส่งมากกว่าพวกเขา(ราชา) บาบา กำลังอธิบายความแตกต่างแก่ลูก เมื่อเงาของราวันตมาที่ดวงวิญญาณพวกเขาก็กลายเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกตนเองว่าไม่บริสุทธิ์เบื้องหน้ารูปบูชาของเหล่าเทพที่ปราศจากกิเลสและก้มลงให้กับรูปบูชาเหล่านั้น เมื่อพ่อมาที่นี้ท่านทำให้ลูกสูงส่งในที่นี้ เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที เวลานั้นพ่อได้ให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูกแล้ว ลูกๆ กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่มองเห็นการณ์ไกล สติปัญญาของลูกสามารถจดจำทั้งวงจรของละคร เริ่มจากโลกข้างบนที่ไม่มีตัวตน เมื่อลูกไปเพื่อจะดูละครที่มีขีดจำกัดลูกก็สามารถถ่ายทอดทุกสิ่งที่ลูกได้เห็น ลูกสามารถพูดถึงทุกสิ่งเพราะสติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยสิ่งนั้น ดวงวิญญาณก็เติมตนเองและแล้วก็ถ่ายทอดสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกันนี่คือประเด็นของความไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ควรให้สติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยความลับของตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ซึ่งยังคงชำระต่อไป หากมีการนำนักแสดงออกไปจากการเล่นที่มีขีดจำกัดเขาก็สามารถถูกแทนที่ด้วยอีกคนหนึ่ง เมื่อใครบางคนล้มป่วยก็มีการแทนที่เขาด้วยบุคคลอื่น อย่างไรก็ตามละครนี้มีชีวิต ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลง แม้แต่น้อยในสิ่งนี้ได้ ลูกๆ รู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ ร่างกายนั้นคือเครื่องแต่งกายของลูกที่ลูกสวมใส่เพื่อแสดงบทบาทที่หลากหลายของลูก นาม รูป แผ่นดิน รูปลักษณะ ฯลฯ ทั้งหมดของลูกยังคงเปลี่ยนแปลงต่อไปเรื่อยๆ นักแสดงนั้นก็สำนึกในสิ่งที่พวกเขาต้องแสดง พ่อเฝ้าแต่อธิบายความลับของวงจรแก่ลูกๆ ลูกมาจากยุคทองจนถึงยุคเหล็ก แล้วลูกก็กลับบ้านและลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูกใหม่ ต้องใช้เวลาที่จะอธิบายรายละเอียดของทั้งหมดนี้ แม้ว่าความรู้จะอยู่ในเมล็ด แต่ก็ต้องใช้เวลาที่จะอธิบาย สติปัญญาของลูกนั้นก็สำนึกถึงความลับทั้งหมดของเมล็ดและต้นไม้ ในสิ่งนั้นเช่นกันผู้ที่ฉลาดมาก

ก็เข้าใจว่าเมล็ดของต้นไม้ที่อยู่เบื้องบน พวกเขาเข้าใจว่าต้นไม้ที่ปลูกสร้างขึ้น ได้รับการหล่อเลี้ยงและถูกทำลายไปอย่างไร เหตุนี้เองจึงได้มีการแสดงตรีมูรติไว้ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถให้คำอธิบายอย่างเพียงพอได้ เป็นเพียงเมื่อพวกเขาไปที่ที่พวกเขาจะสามารถรู้ถึงสิ่งนี้ เหตุนี้เองลูกจึงบอกทุกคนให้มาที่นี่และทำความเข้าใจ บางคนก็ยึดมั่นอยู่ความเชื่อของพวกเขามาก ดังนั้นพวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่ต้องการที่จะรับฟังสิ่งใด บางคนรับฟังลูก บ้างแม้กระทั่งซื้อหนังสือของลูกในขณะที่ผู้อื่นไม่ทำ เวลานี้สติปัญญาของลูกไม่มีขีดจำกัดกว้างไกลและเห็นการแผ่ไกล ลูกรู้เกี่ยวกับทั้งสามโลก ลูกรู้จักอาณาเขตสูงสุดซึ่งเรียกว่าเป็นโลกที่ไม่มีตัวตนเช่นกัน ไม่มีอะไรเลยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน การเชื่อมโยงทั้งหมดเป็นไปกับโลกที่ไม่มีตัวตนและโลกที่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคงอยู่ในเวลานี้เพียงเวลาอันสั้นเท่านั้น ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องลงมาที่นี่จากเบื้องบนเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ต้นไม้ที่ปลูกของทุกศาสนาตามลำดับกันไป ต้นไม้ที่เป็นต้นไม้ของมนุษย์ เป็นสิ่งที่ถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง ไม่มีสิ่งใดภายในต้นไม้ที่จะสามารถแทนที่ได้ก่อนหน้านี้หรือหลังจากนั้น และไม่สามารถมีดวงวิญญาณใดหนึ่งอยู่ที่ใดอื่น ดวงวิญญาณยืนอยู่ที่นั่นในธาตุนาฬิก เช่นที่ดวงดาวแขวนอยู่ในท้องฟ้า เมื่อมองเห็นดวงดาวเหล่านั้นจากที่ไกลดวงดาวเหล่านั้นก็ดูราวกับว่ามีขนาดเล็ก แต่ในความเป็นจริงดวงดาวนั้นมีขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณไม่ได้กลับมาใหญ่ขึ้นหรือเล็กลงและไม่สามารถถูกทำลายได้ ลูกไปสู่ยุคทองและก็ลงมาสู่ยุคเหล็ก ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยอยู่ในยุคทองและเวลานี้ลูกได้ลงมาสู่ยุคเหล็ก ไม่มีคุณค่าใดๆ หลงเหลืออยู่ ไม่ว่ามายาจะมีประกายมากเพียงใดก็ตามก็ยังคงเป็นยุคทองของราวันในขณะที่นั่นคือยุคทองของพระเจ้า ผู้คนเฝ้าแต่พูดว่าจะมีเมล็ดพันธุ์มากมายเพียงใดใน 6 ถึง 7 ปี อย่าได้ถามเลย! มองดูว่าแผนการของพวกเขาเป็นเช่นไรและแผนการของลูกๆ เป็นเช่นไร! พ่อพูดว่า: แผนการของพ่อคือการทำให้สิ่งเก่านี้ใหม่ ลูกนั้นเพียงแค่นี้มีแผนการเดียว ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ บาบาก็หันทางแก้มลูก ท่านให้ศรัทธาและคำแนะนำแก่ลูกให้คงอยู่ในการจดจำระลึกถึง มีคำว่า “คำแนะนำ” พ่อไม่ได้พูดเป็นภาษาสันสกฤต ท่านอธิบายในภาษาฮินดีเท่านั้น มีภาษามากมาย! มีล้ามมากมายผู้ที่รับฟังสิ่งที่พูดแล้วก็ถ่ายทอด ผู้คนมากมายรู้ภาษาฮินดีและอังกฤษ พวกเขาศึกษาภาษาเหล่านั้น อย่างไรก็ตามผู้เป็นแม่ที่ดูแลบ้านของพวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนมากนัก ทุกวันนี้เมื่อผู้คนเรียนภาษาอังกฤษจากต่างประเทศพวกเขาก็ยังคงพูดภาษาอังกฤษอยู่เรื่อยๆ แม้ว่าพวกเขาจะกลับมาที่นี่แล้วพวกเขาก็ไม่สามารถพูดแม้กระทั่งภาษาฮินดีได้ เมื่อพวกเขากลับบ้านพวกเขาก็เริ่มพูดภาษาอังกฤษกับแม่ของเขา แม่ที่นำเสนอสารก็สับสนเพราะไม่รู้ภาษาอังกฤษแล้วพวกเขาก็ต้องเรียนรู้ภาษาฮินดีที่ไม่สมบูรณ์ ในยุคทองมีอาณาจักรเดียวและภาษาเดียว ที่กำลังถูกก่อตั้งขึ้นนั้นอีกครั้ง เก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่าจักรวาลทั้งหมดนั้นไปอย่างไรทุก 5000 ปี เวลานี้ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกมีเวลามากมายที่นี่ ในตอนเช้าหลังจากอาบน้ำ ฯลฯ ลูกสามารถเพลิดเพลินกับตัวเองอย่างมากด้วยการออกไปเดินเล่น ฯลฯ เพียงแค่จดจำอยู่ภายในว่าพวกเราทั้งหมดคือนักแสดงอย่างไร เวลานี้ลูกมีสำนึกนี้ บาบาก็บอกเราถึงความลับของวงจรของ 84 ชาติเกิด เราเคยสะดุดประณาม นั่นคือประเด็นของความทุกข์อย่างยิ่ง มนุษย์นั้นก็เฝ้าแต่เคลื่อนไปทั่ว พวกเขาไม่มีรายได้ในขณะที่ลูกมีรายได้มากมาย เก็บวงจรไว้ในสติปัญญาของลูกและเฝ้าแต่จดจำพ่อด้วยเช่นกัน บาบาก็แสดงให้เห็นวิธีที่ดีในการหารายได้ เมื่อลูกๆ ไม่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ มายาก็เป็นสาเหตุที่รบกวนสติปัญญาของพวกเขามากมาย มายารบกวนพวกเขา ลองคิดว่าลูกนั้นวนไปรอบวงจรอย่างไร ลูกใช้ชาติเกิดมากมายเพียงใดในยุคทองแล้วก็ลงมาเรื่อยๆ อย่างไร เวลานี้ลูกต้องกลับมาสะดุดประณามอีกครั้ง บาบาก็พูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาสะดุดประณาม เก็บการจดจำระลึกถึงบาบไว้ในสติปัญญาของลูกในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาแล้วการรบกวนของมายาก็จะจบสิ้น และลูกจะมีประสบการณ์ของคุณประโยชน์อย่างมาก แม้ว่าผู้เป็นคู่อาจะมาที่นี่ด้วยกันพวกเขาแต่ละคนก็ต้องทำความเข้าใจพยายามเฉพาะตัวของตนเองและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง มีความสุขมากที่มาที่นี่คนเดียวเพราะลูกสามารถมีสมาธิกับตัวเองได้ หากมีคนอื่นอยู่กับลูกสติปัญญาของลูกจะถูกดูดดึงไปที่นั่นที่นั่น มันง่ายมากที่นี่ มีสวนดอกไม้ทุกที่ หากวิศวกรเห็นสิ่งเหล่านั้นพวกเขาก็จะคิดเกี่ยวกับวิธีการสร้างสะพานที่นี่หรือที่นั่นได้อย่างไร เขาก็จะคิดถึงสิ่งที่เขาสามารถทำได้อยู่เสมอ แผนก็ปรากฏขึ้นในสติปัญญา แม้กระทั่งสติปัญญาของผู้ที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้านก็ควรจะเชื่อมโยงกับที่นี่ นำนิสัยเหล่านั้นมาใช้และคิดถึงสิ่งนี้อย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและดำเนินธุรกิจของลูกต่อไปเช่นกัน ผู้ที่สูงวัย ผู้ที่เยาว์วัย เด็กๆ ฯลฯ ทั้งหมดต้องกลับมาบริสุทธิ์ แต่ละดวงวิญญาณมีสิทธิ์ที่จะได้รับมรดกของเขาจากพ่อ เป็นการดีมากที่จะหว่านเมล็ดนี้ไว้ในลูกๆ ของลูก ในวัยเด็กของพวกเขา ไม่มีใครสามารถสอนความรู้ทางจิตนี้ นี่คือนิยามความรู้ทางจิตของลูกซึ่งพ่อมาและสอนลูก ในโรงเรียนอื่นลูกได้รับความรู้ทางโลกและอีกหนึ่งนั่นคือความรู้ของคัมภีร์ นี่คือนิยามความรู้ทางจิตซึ่งพระเจ้ากำลังสอนลูก ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิตซึ่งผู้เป็นจิตมาและสอนลูก ไม่สามารถที่จะให้ชื่ออื่นได้ พ่อมาด้วยตัวเองและสอนสิ่งนี้ คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้า พระเจ้ามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในเวลานี้และอธิบายแก่พวกเรา สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต ความรู้ของคัมภีร์นั้นแตกต่างไปจากความรู้นี้ ลูกรู้ว่าความรู้รูปแบบหนึ่งนั่นคือความรู้ของวิทยาลัยทางโลก ฯลฯ รูปแบบที่สองคือความรู้ทางศาสนาของคัมภีร์และรูปแบบที่สามคือความรู้ทางจิตนี้ ไม่

ว่าปรัชญาอุษณิภันทิตเหล่านั้นจะยิ่งใหญ่เพียงใดพวกเขาก็มีแต่สิ่งที่เป็นของคัมภีร์เท่านั้น ความรู้ของลูกแตกต่างโดยสิ้นเชิง เพียงพ่อทางจิตผู้ที่เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดเท่านั้นที่สอนความรู้ทางจิตนี้ ค่ายกย่องของท่านก็คือมหาสมุทรแห่งความสงบ ความสุข ฯลฯ ค่ายกย่องของภคชนะแยกออกไปจากของท่านอย่างสมบูรณ์ เป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมและข้อบกพร่องซึ่งผู้คนนั้นพูดถึง ลูกรู้ถึงค่ายกย่องที่ถูกต้องของพ่อ ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่ร้องเพลงเหมือนกับนกแก้วโดยที่ไม่ได้เข้าใจความหมายของคำพูด พ่อแนะนำลูกๆว่าลูกจะสามารถก้าวหน้าได้อย่างไร ทำความเพียรพยายามต่อไปและลูกจะกลับมาเข้มแข็งขึ้นเรื่อยๆ และในขณะที่ลูกกำลังทำงานอยู่ในสำนักงานของลูก ลูกจะมีการจดจำระลึกถึงและตระหนักไว้ในพระเจ้า ได้มีการตระหนักในมายามาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้พ่อหนึ่งทีและอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูกอย่างถูกต้อง มองดูตนเองและดูว่าลูกเคยเป็นอะไรและเวลานี้ลูกกลายเป็นเช่นไร บาบากำลังทำให้พวกเรากลายเป็นเทพเหล่านั้นอีกครั้ง เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เริ่มแรกก็มีแต่เพียงบาร์ตเท่านั้น พ่อมาในบาร์ตเท่านั้นเพื่อเล่นบทบาทของท่าน ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ มิฉะนั้นลูกจะมาในภายหลัง แล้วลูกจะได้รับความสุขอะไร? หากลูกไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากลูกก็จะไม่มา dH จะเข้าใจได้ว่าคนนั้นคนนี้จะไม่ได้รับความรู้มากมาย ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้ มีความพยายามมากมาย แต่ก็มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ปรากฏออกมา อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่เหนื่อยล้า ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถรับสิ่งใดได้โดยไม่ทำความเพียรพยายาม ปวงประชาจะถูกสร้างขึ้นมาเรื่อยๆ บาบได้ให้วิธีการที่จะทำความก้าวหน้าแก่ลูก ท่านพูดว่า: ลูกๆ หากลูกต้องการที่จะทำความก้าวหน้าแล้วหลังจากที่อาบน้ำในตอนเช้าออกไปเดินในสันโดษหรือนั่งลงที่โหนดสักแห่ง การเดินนั้นดีสำหรับสุขภาพของลูก ลูกจะสามารถจดจำบาบและความลับของละครจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก มีรายได้มากมาย นี่คือการได้ที่แท้จริง เมื่อลูกได้จบสิ้นการหารายได้นั้นแล้วให้คิดถึงการหารายได้นั้น ไม่มีสิ่งใดของที่นี่ที่ยากลำบาก บาบนั้นได้เคยเห็นแล้วว่าบางคนนั้นได้เขียนเรื่องราวชีวิตของพวกเขาอย่างไร “วันนี้ฉันตื่นนอนเวลานี้ ฉันทำสิ่งนี้ สิ่งนั้น” ฯลฯ พวกเขาคิดว่าผู้ที่ได้อ่านสิ่งนั้นในเวลาต่อมาจะเรียนรู้บางสิ่งจากสิ่งเหล่านั้น ผู้คนก็ได้อ่านประวัติชีวิตของบุคคลสำคัญ พวกเขาเขียนให้กับลูกๆ เพื่อที่พวกเขาจะมีธรรมชาติที่ดีด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสะโตประธาน ลูกต้องประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกที่สะโตประธานของลูกอีกครั้งหนึ่ง ลูกรู้ว่าลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกทุกวงจรแล้วก็สูญเสียไป ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก นี่คือโลกใหม่ นี่คือความรู้ใหม่สำหรับศาสนาใหม่ ดังนั้นได้มีการบอกแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานแล้ว ทำความเพียรพยายามอย่างรวดเร็ว! ไม่มีการรับประกันใดสำหรับชีวิตของลูก ทุกวันนี้ความตายนั้นง่ายดายมาก จะไม่มีความตายเช่นนั้นในดินแดนแห่งความเป็นอมตะที่ผู้คนตายเพียงแค่นั่งลงโดยที่ไม่ได้ทำอะไรเลย เหตุนี้เองลูกต้องเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามและสะสมในบุญของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นำนิสัยของการทำให้สติปัญญาของลูกไม่ว่างเว้นในการไตร่ตรองความรู้มาใช้ เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลาไปนั่งในสันโดษและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ จดจำพ่อและสะสมรายได้ที่แท้จริงของลูก
2. กลายเป็นผู้ที่มีสายตามองเห็นการณ์ไกลและเข้าใจการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างถูกต้อง สังเกตบทบาทของนักแสดงทั้งหมดอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองและเป็นตัวของตัวเองและจบสิ้นเกมตุ๊กตาด้วยการเป็นนายมหาสมุทรแห่งความรู้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสร้างรูปเคารพ กราบไหว้พวกเขาแล้วนำไปจมน้ำและลูกเรียกสิ่งนั้นว่าการกราบไหว้ตุ๊กตา ในทำนองเดียวกันสถานการณ์ที่ไร้ชีวิตที่ไม่มีแก่นสาร เช่นความอิจฉา การจินตนา การใช้กำลัง และอื่น ๆ มาอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกขยายสิ่งเหล่านั้นแล้วลูกเองก็สัมผัสว่าสิ่งนั้นเป็นความจริงและลูกทำให้คนอื่น ๆ ได้สัมผัสสิ่งนั้นเป็นความจริงเช่นกัน นั่นก็เหมือนกับการทำให้ชีวิตอยู่ในสถานการณ์เหล่านั้น และแล้วด้วยการระลึกถึงพ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกก็ปล่อยให้ออดีตเป็นอดีตและลูกจมดิ่งด้วยคลื่นของความก้าวหน้าของตัวเอง แต่เวลาก็หายไป ดังนั้นกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ก่อนล่วงหน้าและจบสิ้นเกมตุ๊กตาด้วยพรของสำนักและพลัง

คติพจน์: ผู้ที่ให้ความร่วมมือในเวลาที่ต้องการจะได้รับผลหลายล้านเท่าจากหนึ่งเท่า

***** โอม ชานติ *****